

Els dijous del

Cineclub

Estrenes. França

| 30 de juny 2022

| Sessions: 20.00 i 22.30 h

Les choses qu'on dit, les choses qu'on fait

Emmanuel Mouret, 2020

(Las cosas
que decimos,
las cosas
que hacemos)

Sinopsi

Daphné, embarassada de tres mesos i de vacances al camp, acull com a hostes Maxime, cosí de la seva parella, François, que ha hagut de tornar a París per cobrir un company hospitalitzat. Durant quatre dies, esperant el retorn de François, Daphné i Maxime es van coneixent i desenvolupant certa amistat, explicant-se les seves respectives experiències sentimentals

Fitxa tècnica

Director:..... Emmanuel Mouret
Guió: ..... Emmanuel Mouret
Muntatge: ..... Martial Salomon
Fotografia: ..... Laurent Desmet
Productor: ..... Frédéric Niedermayer
Productora: ..... Moby Dick Films
Duració: ..... 22 minuts
Pais: ..... França

Fitxa artística

Camélia Jordana, Niels Schneider,
Vincent Macaigne, Émilie Dequenne,
Guillaume Gouix, Julia Piaton,
Jean-Baptiste Anoumon, Fanny Gatibelza,
Milla Savarese, Jenna Thiam,
Claude Pommereau,
Louis-Do de Lencquesaing, Lise Lomi

Acabem aquest trimestre amb una pel·lícula podríem dir del gènere "dolç", un romanç o drama romàntic.

En aquesta última programació del Cineclub Sabadell, hem projectat cinema de vegades una mica dur per als espectadors, però com que això és un Cineclub, no només volem experimentar nous camins cinèfils, trames que se surten del còmode circuit del plaer de veure un film relaxats a la butaca de la sala de projecció. El cinema que et fa "mourre a la butaca" és un cinema fet per al cinema. El ritual d'acudir, participar en un espectacle d'aquest setè art, comporta també el possible visionat de pel·lícules una mica incòmo-

des de les que ens ve de gust després fer algun comentari.

Las cosas que decimos, las cosas que hacemos, és tot el contrari, però no hem de menysprear la bellesa i el com viuen la gent guai a l'Europa guai. Al final aquestes històries poden resultar una mica planes i irritants. Es poden fer coses divertides sense dir res (¿).

Podríem dir que és una pel·lícula burgesa, amb aquest glamour parisenc, gent acomodada que viu a cases àmplies, luxoses, sense problema de diners. Mouret, d'alguna manera ens parla de les festes sexuals fútils d'una casta escandalosament despreocupada.

El tema que aborda el film, amb les històries paral·leles que es creuen, narrades pels mateixos protagonistes, és una constant en les pel·lícules de Woody Allen. Fins i tot parteix de la posada en escena ajuda a recordar-ho -la textura del color, alguns fora de camp, la veu en off-.

La transició a la infidelitat és, per tant, una veritable malaltia avui accelerada per les xarxes socials creant il·lusions però també sovint desil·lusions.

A través de diverses històries sentimentals, algunes de les quals se superposen, Emmanuel Mouret explora diferents escenaris i és emocionant. El punt de partida és força simple. Maxime (Niels Schneider), un aprenent de novel·lista, arriba a la casa de camp del seu cosí François (Vincent Macaigne), a qui no veu des de fa molt de temps, amb la ferma intenció d'escriure. Aquest últim detingut a París, però Maxime es troba només durant uns dies amb Daphne (Camélia Jordana), l'esposa embarassada de François, a qui mai havia conegut fins aleshores. Una mica intimidats al principi, els dos

estranyes baixaran gradualment la guàrdia quan Maxime anuncia a Daphné el seu pla d'escriure històries de relacions amoroses en una novel·la, començant per la seva.

Mouret comenta que li agradaria que aquesta pel·lícula fos una oda a la nostra inconstància. Volia que una estructura en forma d'embut on les diferents narratives es condensessin sobtadament en una de sola.

Donada la diversitat dels personatges, en banda sonora, han optat per una varietat de peces clàssiques des de Chopin, Debussy, Vivaldi, Mozart. Evidentment col·labora a accelerar les emocions, és com una veu en off purament sentimental, explica el director.

Ens trobem davant d'un film que accepta de ple totes les etiquetes de cinema francès d'autor, tan sentimental com literari i intel·lectualitzat que atacarà directament els prejudicis de molts espectadors. Una sensibilitat abraçada sense complexos, en un conjunt tan preciosista que fa d'al·legat de l'escriptura fasci-

nantment atemporal. Un film clàssic en el to i l'atmosfera, deutor d'un cinema ja molt poc habitual. Un cinema petit però de lirisme marcat, tan afectat com esperançador des de l'amar-gor. I aquest lirisme s'aconsegueix també gràcies al seu constant ús de belles melodies reconeixibles de música clàssica que es donen cita per realçar el romanticisme esquinçat i pulsional del llarg metratge, d'una manera emfàtica que delecta alhora que sorprèn, amb una predominança que podríem catalogar d'intrusiva. No en va aquesta llibertat és una de les grans virtuts d'aquesta pel·lícula, que es lliura sense prejudicis a una narració apassionada i delicada plena de matisos de sofisticació i mesurament precís.

Emanuel Mouret és un Director, actor i guionista francès.

resum de diverses crítiques
de cinema
lapresse.ca
cineuropa.org

Luis Miguel Avendaño
Cineclub Sabadell

cines
IMPERIAL

Ajuntament
de Sabadell

Cineclub Sabadell